

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, o námitce podjatosti vznesené žalobcem vůči soudkyni Nejvyššího správního soudu, JUDr. Elišce Cihlářové, ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 7 As 1/2015,

t a k t o :

Soudkyně Nejvyššího správního soudu JUDr. Eliška Cihlářová **není vyloučena** z projednávání a rozhodnutí věci vedené Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 7 As 1/2015.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením ze dne 4. 12. 2014, č. j. 62 A 104/2015 - 25, Krajský soud v Brně odmítl žalobu žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 16. 9. 2014, č. j. 62 A 74/2014 – 12.

Proti usnesení krajského soudu ze dne 4. 12. 2014, č. j. 62 A 104/2015 - 25, podal žalobce kasační stížnost, která byla zdejšímu soudu doručena dne 2. 1. 2015. Nejvyšší správní soud poučením ze dne 4. 2. 2015, č. j. 7 As 1/2015 – 29, informoval žalobce o složení sedmého senátu zdejšího soudu, kterému byla věc přidělena podle rozvrhu práce Nejvyššího správního soudu platného pro rok 2015.

Podáním ze dne 11. 2. 2015 uplatnil žalobce námitku podjatosti vůči předsedkyni 7. senátu Nejvyššího správního soudu, JUDr. Elišce Cihlářové. Žalobce uvedl, že důvodem pro vznesení předmětné námítky je to, že jmenovaná soudkyně mu upřela, ať již úmyslně či neúmyslně, právo na spravedlivý proces v řízení před Nejvyšším správním soudem, a to ve věcech vedených pod sp. zn. 7 As 112/2014 a sp. zn. 7 As 134/2014. Tímto jednáním měla být narušena důvěra žalobce v nezávislé, nestranné a zákonné rozhodování zdejšího soudu.

Ve svém vyjádření k podané námitce JUDr. Eliška Cihlářová uvedla, že žalobce osobně nezná, nemá k němu žádný vztah, a pokud s jeho osobou přišla do styku, jednalo se pouze o rozhodovací činnost ve vztahu k jeho kasačním stížnostem.

Při posouzení důvodnosti námítky podjatosti vycházel Nejvyšší správní soud z § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), podle kterého jsou soudci

vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce však *nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech*. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

Jde-li o důvody uvedené v první větě § 8 odst. 1 s. ř. s., tak je třeba uvést, že poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by soudce mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, může jít také o vztah ekonomické závislosti. Takové důvody zjevně dány nejsou.

Žalobce možnou podjatost spatřuje v tom, jak jmenovaná předsedkyně 7. senátu Nejvyššího správního soudu postupovala v jiných řízeních, ve kterých vystupoval jako stěžovatel v řízení o kasační stížnosti. Tvrzení žalobce o porušení jeho práv v řízeních vedených u zdejšího soudu pod sp. zn. 7 As 112/2014 a sp. zn. 7 As 134/2014 však zůstalo ve zcela obecné rovině a žalobce tak jednak nepředložil jediný důkaz o tom, že by dotčená soudkyně měla takový poměr k věci, účastníkům či jejich zástupcům, který by mohl zakládat pochyby o její nepodjatosti, a neuvádí ani žádný jiný ze zákonem předpokládaných důvodů, pro které by Nejvyšší správní soud mohl o vyloučení soudce rozhodnout, jednak tvrzení žalobce lze považovat za důvod spočívající v postupu soudce v řízení o jiné věci, který zákon jako okolnost pro vyloučení soudců výslovně zapovídá (viz výše citovaná poslední věta § 8 odst. 1 s. ř. s.). Námitka podjatosti vznesená žalobcem je tedy nedůvodná.

Na základě uvedeného Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. března 2015

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu